

Κοσμοθέαση και κοσμοπολιτική θρησκεία

✖ Ο άνθρωπος από τότε που απέκτησε την δύναμη της συνειδήσεως και ακόμα περισσότερο την συνείδηση τού ότι έχει συνείδηση και ικανότητα δημιουργίας και αναπτύξεως πολιτισμού, απέκτησε ορισμένες «ατελεύτητες;» εμμονές και συνειδητοποίησε την φθαρτότητα και θνησιμότητά του.

Δεν είναι μόνο η εξασφάλιση των πρώτων αναγκών τροφής, στέγης, ρουχισμού, διατηρήσεως της υγείας και της διαιωνίσεως του είδους, αλλά και:

1. Η αγωνία, η εξιχνίαση και η γνώση του αγνώστου και ειδικά του μέλλοντος· τί κρύβει το άγνωστο και τί του επιφυλάσσει το μέλλον μαζί με την ανικανότητά του να γνωρίσει και να καταλάβει, εντός του συντόμου χρονικού διαστήματος της ενεργής ζωής του, τι ακριβώς συμβαίνει με όσα πράγματα από τον περίγυρό του τού κινούν το ενδιαφέρον, προτού απέλθει ανικανοποίητος από την σύντομη ζωή του.
2. Τί είναι ο θάνατος· είναι άραγε το τέρμα της υπάρξεώς του ή υπάρχει κάποια συνέχεια· αφού δεν μπορεί να έχει αθάνατη ζωή εδώ στη γη τότε μήπως μπορεί να αποκτήσει την πολυπόθητη αθανασία μετά τον θάνατο.
3. Η αναζήτηση των απαντήσεων στις μεταφυσικές ερωτήσεις τύπου: ποιός είναι, τί σκοπό έχει, από πού ήλθε και πού πάει, κ.λπ.

Όλα αυτά τα ερωτήματα και στοιχεία μαζί με τις διάφορες απαντήσεις που τους εδόθησαν κατά τόπους και εποχές έπαιξαν και παίζουν έναν τεράστιο ρόλο στην ψυχολογία και στην κουλτούρα όλων των ανθρώπων. Π.χ., ένας σκεπτικιστής στο ερώτημα τί σκοπό έχει η ζωή του ανθρώπου απάντησε ως εξής: «Δεν ξέρω αν και τι σκοπό έχει η ζωή του ανθρώπου, αλλά αφού υπάρχομε καλό είναι να ζήσομε αυτή την ζωή κατά τον καλλίτερο δυνατό τρόπο!».

Οι θρησκείες λοιπόν έρχονται να μας πούνε ότι έχουν απαντήσεις σε όλα αυτά τα μεταφυσικά ερωτήματα. Πολλές ακόμα λένε ότι έχουν απαντήσεις όχι μόνο στα μεταφυσικά, αλλά και στα φυσικά ερωτήματα και στο πως μπορούμε να καλύψομε τις φυσικές ανάγκες μας. Ακόμα ισχυρίζονται ότι «δίνουν» πλήρεις λύσεις όχι μόνο σε όλα τα προβλήματα υγείας της φυσικής ζωής του ανθρώπου αλλά και στην εμμονή του για να αποκτήσει την αθανασία. Η κάθε θρησκεία δίνει τις απαντήσεις της και τις επιβάλλει με τον δικό της τρόπο. Εκτός από τις

απαντήσεις, αυτός ο τρόπος, στις πιο πολλές περιπτώσεις, είναι τόσο καθοριστικός για την εξέλιξη και τον τρόπο ζωής της κοινωνίας στην οποία απευθύνεται, ώστε να μην μπορεί να αγνοηθεί.

Έτσι μεταξύ των θρησκειών εμφανίστηκαν και οι καταστροφικές θρησκείες. Αυτές είναι οι θρησκείες εκείνες οι οποίες εκμεταλλευόμενες την επιθυμία και την αναζήτηση του ανθρώπου για απαντήσεις προς τα ανωτέρω ερωτήματα και την τεράστια προσπάθειά του προς επίλυση των αναγκών του μαζί με την παρεπόμενη ψυχολογία που όλα αυτά δημιουργούν, επιβάλλουν με κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο τις δογματικές απαντήσεις τους, καπελώνουν τον άνθρωπο και τον εξαθλιώνουν παντοιοτρόπως. Το μόνο που τις ενδιαφέρει είναι το ίδιο συμφέρον, ό,τι κι' αν είναι αυτό όσο διεστραμμένο και παράλογο. Διά τούτο θέτουν ως δόγμα τους ότι: «όποιος δεν είναι μαζί τους τότε αυτομάτως είναι εναντίον τους». Αυτές οι θρησκείες είναι κυρίως οι κοσμοπολιτικές θρησκείες, εν αντιθέσει προς τις παραδοσιακές, με κύρια παραδείγματα τον Χριστιανισμό και τον Μουσουλμανισμό, χωρίς βεβαίως να λησμονούμε τα Γιαχβιστικά μορφώματα του Εβραϊο-Ιουδαϊσμού από: τους Ησαΐες (τέσσερις), τον Ιερεμία, τον νεαρό βασιλέα Ιωσία με το λευιτογιαχβικό ιερατείο του, τον Ωσηέ, τον ιερέα Έσδρα με τον γραμματέα Νεεμία, εν τινι μέτρω τον Ζωροαστρικό δυϊσμό, κ.ά.

Δεν θα καταπιαστούμε εδώ με το να παρουσιάσουμε μια πλήρη σύγκριση μεταξύ κοσμοπολιτικών και παραδοσιακών θρησκειών. Αυτό αποτελεί ένα πολύ μεγάλο και επίπονο έργο. Θα αρκεστούμε μόνο στο να πούμε τα εξής: Κοσμοπολιτική είναι η θρησκεία η οποία συνελήφθη και φτιάχτηκε ως νέα ιδέα ή αίρεση άλλης θρησκείας από ολίγα άτομα τα οποία έπαιξαν συγκεκριμένο ρόλο στην τεχνητή δημιουργία της και η οποία ξεκινώντας από ολίγα καθορισμένα γεωγραφικά σημεία τελικά επανδρώθηκε, αναπτύχθηκε και ουσιαστικά έλαβε την τελική μορφή της σε γκέτος μεγαλουπόλεων, εν μέσω αντιφατικών και νοσηρών καταστάσεων. Μια τέτοια θρησκεία θέτει ως σκοπό της την απανταχού εξάπλωσή της, την υποδούλωση ολόκληρου τους κράτους εντός του οποίου ευρίσκεται υπό την κυριαρχία της και την διά παντός μέσου επιβολή της δικής της άκαμπτης, ανεξέλικτης και καταστροφικής κουλτούρας. Διά τούτο δεν διστάζει να καταστρέψει τον ήδη υπάρχοντα πολιτισμό μαζί με όλα τα καλά και χρήσιμα επιτεύγματά του. Αλλιώς, ως στατική και απόλυτα δογματική θρησκεία δεν έχει καμιά προοπτική για αναδημιουργία και διαιώνιση. Την ενδιαφέρει το ανεπιβεβαίωτο μέλλον αναλώνεται με αυτό και διά τούτο συνεχώς προφητεύει. Μεταξύ των μέσων που χρησιμοποιεί προς επίτευξη των σκοπών της είναι ο φόβος, το ψεύδος, ο παραλογισμός και η

βία.

Εν αντιθέσει, η παραδοσιακή θρησκεία δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στην ελεύθερη ύπαιθρο κατ' ευθείαν και αυθόρμητα από τον ψυχισμό, την αντίληψη ηθικής και αισθητικής των ατόμων μιας ομάδας υπό την επίδραση της γενικής φυσικής νομοτέλειας, του εκεί περιβάλλοντος, της εκεί υπάρχουσας ιδιαίτερης φυσικής καταστάσεως, των εκεί αναγκών και των συνθηκών εργασίας. Αυτή πέραν του ορατού και του απωτέρου μέλλοντος αντιμετωπίζει άμεσα το παρόν, όπισθεν του οποίου υπάρχει ο άχρονος μύθος ο οποίος στα αρχικά στάδια μεταφέρει την συσσωρευόμενη γνώση και αντίληψη με διάφορες εικόνες, παρομοιώσεις, μεταφορές, και διδακτικές αφηγήσεις, χωρίς να αποκλείει τις συν τω χρόνω επιστημονικές ανακαλύψεις και διατυπώσεις τις οποίες μάλιστα και καλωσορίζει. Πρόκειται για φυσική θρησκεία ή καλλίτερα κοσμοθέαση και όχι για ξαφνική δημιουργία επειδή έτσι το θέλησε ξαφνικά κάποιος εξωσυμπαντικός και αποκαλυπτικός θεός. Οι θεοί της είναι ενδοσυμπαντικοί, δημιουργήματα του σύμπαντος, και εκπροσωπούν ή προσωποποιούν τις φυσικές οντότητες, ιδιότητες και δυνάμεις οι οποίες τελούν κάτω από τον φυσικό νόμο της συνεχούς εξελικτικής βελτιώσεως. Ως δυναμική θρησκεία εκτός του ότι δημιουργεί πολυποίκιλες μορφές και προωθεί την ανάπτυξη πολιτισμού, έχει την ιδιότητα να αναπλάθεται και να εξελίσσεται κάτω από τις συνεχείς προόδους της συνειδήσεως, της γνώσεως και του πολιτισμού. Δεν θέτει ως σκοπό της την μοναδική επικράτησή της και την απόλυτη δογματικότητά της, πράγματα που ουδέποτε την απασχολούν.

Μετά ταύτα, τα φαινόμενα δεικνύουν ότι, από τότε που ο άνθρωπος απέκτησε συνείδηση η Ιστορία κινείται όπως ένα φύλλο χαρτιού που πέφτει εντός του αέρος υπό την επίδραση της βαρύτητας. Πάει δεξιά, αριστερά, πάνω, κάτω, κάνει κύκλους, ανακυκλώσεις, ευθείες πτώσεις, κ.ο.κ. Έτσι λοιπόν η ιστορία του ανθρώπου είναι γεμάτη με διάφορα διαδοχικά διαστήματα, ακμής και προόδου, παρακμής και δυστυχημάτων, κ.λπ.

Κατά την εκτίμηση πολλών μεγάλων ερευνητών όπως και τη δική μας, το μεγαλύτερο δυστύχημα που έγινε ποτέ στην ιστορία ήταν η επικράτηση του Χριστιανισμού, επειδή έτσι το θέλησε ο διεφθαρμένος και εγκληματικός Ρωμαίος αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος στις αρχές του τετάρτου αιώνα Κοινής Εποχής (Κ. Ε.). Οι συνέπειες αυτού του δυστυχήματος ήταν τρομακτικά καταστροφικές για κάθε έκφανση και δραστηριότητα βίου και πολιτισμού από τότε μέχρι σήμερα και όπως φαίνεται θα συνεχίσουν ούτως ακόμη επί μακρόν. Η οπισθοδρόμηση που επήλθε σε

κάθε εκδήλωση ζωής και τομέα πολιτισμού ήταν πέραν πάσης προβλέψεως. Η δυστυχία που προέκυψε ήταν τρομακτική. Η λέξη «μεσαίων», «μεσαίωνας» για την επακολουθήσασα υπερχιλιετή εποχή παρακμής, αγραμματοσύνης, δεισιδαιμονίας και σκοταδισμού έχει μείνει ήδη από πολύ καιρό παροιμιώδης. Δεύτερο μεγάλο δυστύχημα ήταν η δημιουργία και εξάπλωση τού Μουσουλμανισμού, ο οποίος και πάλι παρήχθη ως νέα Εβραιοχριστιανική αίρεση με νέο πρόγραμμα. Η ανθρωπότητα ύστερα από πολλούς αιώνες αγώνων και αίματος φαίνεται να προσπαθεί να εξέλθει απ' αυτή την κατάσταση. Αλλά ακόμα φαίνεται να προσπαθεί, όχι όμως και ότι εξήλθε!

Η αναπηρία της ανθρωπότητας ήταν τόσο παραλυτική ώστε ακόμα και σήμερα παρά τις προόδους της φιλοσοφίας, της επιστήμης και της τεχνολογίας, και παρά τις τόσες διδαχές του παρελθόντος και της ιστορίας, και παρά τις τόσες μεγάλες προσπάθειες μεγάλων διαφωτιστών, ανθρωπιστών και ευεργετών, ακόμα δεν είναι σε θέση να θέσει ένα θετικό τέρμα σ' αυτή την ιστορική ατυχία. Σ' αυτό το πρόβλημα καθοριστικό ρόλο παίζουν και τα υπάρχοντα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά συστήματα τα οποία δεν επιθυμούν ανθρώπους μορφωμένους με γνώση, σκέψη, κρίση, κλπ, αλλά υποτελείς υπηκόους ή καλλίτερα εν τοις πράγμασι δούλους και ρομπότς. Στα υπάρχοντα συστήματα συμφέρει να έχουν και να διατηρούν άτομα τα οποία κατά συντριπτική πλειοψηφία είναι αφιλοσόφητα και προβατοποιημένα και τα οποία αιωρούνται μέσα σε μια συνεχή ανασφάλεια μεταξύ πάτου και κορυφής, αναλώνονται σε ένα συνεχές κυνήγι των προς το ζην, έχουν στόχους διάφορες απατηλές, ή ανόητες ή καταστροφικές επιδιώξεις και οι ελπίδες των παραμένουν συνεχώς φρούδες.

Ένα πλήρες έργο το οποίο απογυμνώνει τις τρεις κύριες κοσμοπολιτικές θρησκείες σε κάθε σημαντική λεπτομέρεια απαιτεί χωρίς υπερβολή πολλές δεκάδες ή και εκατοντάδες μεγάλων τόμων. Εξαρτάται από το πόσο θέλει να επεκταθεί κανείς. Πλην όμως για μια καλή απομυθοποίηση και απόρριψη αυτής της λαίλαπας αρκεί η μελέτη της Βίβλου, μερικών Πατέρων, της αμερόληπτης Ιστορίας και μερικών καλών συγγραμμάτων από την βιβλιογραφία που παραθέτομε.

Δυστυχώς, ακόμα και σήμερα, η παιδεία που παρέχεται στο δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, σε πολλές περιπτώσεις και στο πανεπιστήμιο είναι κατάλληλα μεθοδευμένα, μεροληπτική, διαστρεβλωμένα, ειδικά επιλεγμένα και πολλάκις ψευδής που

τελικό στόχο έχει να καταντά τα νέα παιδιά θρησκόληπτους Χριστιανούς με ελλιπέστατη γνώση γι' αυτή τη θρησκεία και την ιστορία της και μέσα σε μια πλήρως αντιφατική ζωή. Η εγκεφαλική αγκύλωση που προκαλεί στα νέα, ανώριμα και αμαθή παιδιά είναι τόσο ισχυρή ώστε, τις πιο πολλές φορές, δεν είναι πλέον σε θέση να δεχτούν ή να καταλάβουν τίποτα πέραν της χριστιανικής μυθολογίας και προπαγάνδας. Ακόμα και τις πιο εμφανείς παραβιάσεις της απλής λογικής και του κοινού νου ή τις πιο καταστροφικές για τη ζωή επιταγές δεν είναι σε θέση ούτε να ιδούν ούτε να διορθώσουν! Ακόμα και αν ποτέ ιδούν κάτι δεν θέλουν να το παραδεχθούν και αλλάζουν την κουβέντα! Στο τέλος-τέλος λένε: εμείς τα πιστεύουμε αυτά επειδή έτσι μας αρέσει. Μα τους λες: καταργείτε την λογική, την επιστήμη, τα γεγονότα; Και σου απαντούν: δεν θέλουμε να συζητάμε μαζί σου! Κύριε τάδε: αφού φωνασκείς ότι αυτά σου αρέσουν και τα πιστεύεις, τότε γιατί δεν κάνεις και την ζωή σου σύμφωνη με αυτά; Γιατί άλλα λες και άλλα πράττεις και δεν θέλεις να 'δείς αυτή την ηχηρή αντίφαση; Γιατί δεν εξετάζεις τί τρέχει;

Η χριστιανική εκκλησία ήταν πάντοτε παρασιτική, παράλογη, υπερβολική και αντιδραστική. Μυθώδη πλούτη στα χέρια της, αρχής γενομένης από τον ίδιο τον φαύλο Κωνσταντίνο που της έδωσε τα πάντα, ήταν αδρανής ή εχρησιμοποιούντο αντιπαραγωγικά, εκτός πολύ ολίγων εξαιρέσεων. Η θρησκεία που διεκήρυττε, αν την δούμε ολικά απ' όλες τις πλευρές της, ήταν καταστροφική. Πολλές επιταγές και εντολές που έδινε και επέβαλε ήταν καταστροφικές τόσο για το άτομο ως μονάδα όσο και για την κοινωνία ως σύνολο. Η παιδεία και η μόρφωση που προέκυψαν από τότε μέχρι σήμερα είναι τόσο αντιφατικές που καταντούν πρόξενοι σχιζοφρενείας και πολλών νευρωσιακών και άλλων παθήσεων σε πολλά άτομα.

Ακόμα και σήμερα, οι εκκλησιαστικές και παραεκκλησιαστικές οργανώσεις, τα κατηχητικά σχολεία καθώς και τα μοναστήρια οργιάζουν ασταμάτητα καταβροχθίζοντας και αποβλακώνοντας πολλούς νέους και νέες, στερώντας έτσι τον δημόσιο βίο από τις ανεκτίμητες υπηρεσίες τους. Οι νέοι και οι νέες στα δίχτυα αυτών των οργανώσεων καθίστανται ουσιαστικά ζωντανοί νεκροί που έχουν ταχθεί στο να περιμένουν την ώρα που θα αποδημήσουν εις Κύριον και να κερδίσουν «την αιώνιον ζωήν». Μέχρι τότε ασχολούνται κυρίως με προσευχές, νηστείες και χριστιανικά κηρύγματα, πέραν ορισμένων υποτυπωδών ασχολιών για τα προς το ζην και ολίγες αγαθοεργίες οι οποίες δεν λύουν κανένα κοινωνικό πρόβλημα!

Ενώ μέσα στους καθοδηγητές, κληρικούς, προπαγανδιστές, κ.λπ., των διαφόρων οργανωμένων θρησκειών υπάρχουν πολλοί σκόπιμοι απατεώνες, υστερόβουλοι, συμφεροντολόγοι, κακόβουλοι, κ.λπ., πρέπει να πούμε ότι κατά μέγα μέρος το χρι-

στιανικό, μουσουλμανικό, κ.λπ., λαϊκό πλήθος, «ποίμνιον προβάτων», δεν αποτελείται από απατεώνες και κακεντρεχείς ανθρώπους. Οι άνθρωποι αυτοί απλώς συνεχίζουν να πιστεύουν ανεξέταστα αυτά που έχουν διδαχθεί, τους έχουν πει ή τους έχουν επιβάλλει ως αλήθεια από την βρεφική μέχρι την ώριμη ηλικία. Είναι και αυτοί θύματα απάτης, πλύσεως εγκεφάλου, ψυχολογικού ενίοτε και φυσικού πειθαναγκασμού, αγνοίας, ψυχολογίας της μάζας, αθλιότητας, υπερβολικού μόχθου, κλπ. που δεν έχουν την θέληση, την προθυμία, την μόρφωση, την ενέργεια, τον χρόνο, κλπ., για να μελετήσουν εις μήκος και πλάτος και να ελέγξουν τα βιβλία και την ιστορία της πίστεώς τους. Καταντούν τόσο απλοϊκοί που το σύνηθες επιχείρημά τους είναι ότι, αφού έτσι πιστεύουν οι πιο πολλοί έτσι πρέπει να είναι και η αλήθεια! Επίσης είναι τόσο αδαείς που κάνουν το λάθος να ταυτίζουν την πίστη σε θεό με την πίστη στον δικό τους θεό. Ο Θεϊσμός δεν είναι ούτε Χριστιανισμός, ούτε Μουσουλμανισμός, ούτε Ιουδαϊσμός, κ.λπ. Για τους περισσότερους, μια ολοκληρωμένη μετεκπαίδευση αρκεί για να ιδούν πως όντως έχουν πράγματα.

Πρέπει να σταματήσει αυτός ο ξέφρενος παραλογισμός, ο οποίος όχι μόνο συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, αλλά και έχει λάβει ανησυχητική άνοδο παγκοσμίως. Εις δε την Ελλάδα τα πράγματα πήραν πολύ άσχημη τροπή και πρέπει όλοι να αντιδράσουν σ' αυτό το αυτοκαταστροφικό ξεχαρβάλωμα. Ο Ελληνισμός κινδυνεύει από άμεση εξάλειψη.

Στην ανατολή το 21ου αιώνα, ο ευρωπαϊκός ανθρωπισμός, σύγχρονος διάδοχος τού ελληνικού πνεύματος και φορέας της προμηθεϊκής φλόγας, βρίσκεται και πάλι αντιμέτωπος με τον προαιώνιο εχθρό, τις δυνάμεις του σκοταδισμού, που αυτή την φορά με όπλο το θρησκευτικό φανατισμό του ισλαμικού κόσμου, προσπαθεί να αιματοκυλίσει την ανθρωπότητα. Αλλά ας μη γελιόμαστε! Οι δυνάμεις του σκοταδισμού δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο της ισλαμικής αίρεσης του Εβραιογνωστικοχριστιανισμού και βέβαια, δεν είναι τώρα, ούτε ήταν ποτέ κάτι το υπερφυσικό. Είναι στυγνοί υπολογιστές που εκμεταλλεύονται την πανάρχαια αδυναμία της ανθρώπινης φύσης, την πίστη, για να πετύχουν τα δικά τους συμφέροντα. Τα τυφλωμένα και φανατισμένα στίφη αψηφούν τον θάνατο και μάλιστα ο θάνατος στο όνομα της πίστης είναι το ύψιστο αγαθό σ' αυτόν τον «μάταιο» κόσμο. Έτσι δεν τον φοβούνται και δεν τον λογαριάζουν.

Η μόνη άμυνα απέναντι σε τέτοιο φονικό παραλογισμό είναι ο καθαρός νους, η

λογική, που σαν κοφτερή λεπίδα ξεχωρίζει την αλήθεια από το ψέμα, και ξεμπροστιάζει τους εκμεταλλευτές της πίστης. Μπορεί εμείς οι σημερινοί «πολιτισμένοι» να περιπαίζουμε την αμάθεια του ισλαμικού κόσμου, αλλ' ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Είμαστε όλοι ένοχοι της προδοσίας του ελληνικού πνεύματος. Ο Διογένης Λαέρτιος αναφέρει ότι, όταν ο ναι και όχι ιδεαλιστής Πλάτωνας είπε σε μαθητές του πως θα επιθυμούσε να μαζέψει όλα τα βιβλία του υλιστή Δημοκρίτου και να τα κάψει, αυτοί του απάντησαν ότι κάτι τέτοιο θα ήταν ανθρωπίνως αδύνατο, μιας και ο Δημόκριτος ήταν όχι μόνο πολυγραφώτατος αλλά και τα γραπτά του ήταν τόσο δημοφιλή, που τ' αντίγραφα που υπήρχαν σ' όλες τις βιβλιοθήκες του τότε κόσμου ήταν «αμέτρητα». (Loeb Classical Library, Diogenes Laertius IX, 40.).

Κι όμως, την «ανθρωπίνως αδύνατη» επιθυμία αυτή του Πλάτωνα την εξεπλήρωσαν μερικούς αιώνες αργότερα οι «θεοφόροι πατέρες» της χριστιανικής εκκλησίας –πολλοί των οποίων ήταν Έλληνες το γένος, μα ανθέλληνες την ψυχήν–, οι «προστάτες των ελληνικών γραμμάτων», και «φωστήρες» της υφηλίου, υποκινημένοι από έναν από τους μεγαλύτερους εμπόρους των λαών, τον «μέγα» και «ισαπόστολο» Ρωμαίο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο! Αποτέλεσμα, η ατομική θεωρία και τα παράγωγά της (π. χ., χημεία, ατομική φυσική, κλπ.) να χαθούν για δεκαπέντε αιώνες. Αυτό το συμβάν είναι ένα πολύ μικρό παράδειγμα από τα αμέτρητα παραδείγματα της δύναμης των σκοταδιστών.

Στην προκειμένη πραγματεία, ο συγγραφέας πέραν του εβραιογνωστικοχριστιανικού σκοταδισμού ξεμπροστιάζει και τον ντόπιο σκοταδισμό, που αν και πληγώθηκε από τις δυνάμεις του νεοελληνικού διαφωτισμού, κατάφερε από τα μέσα του 19ου αιώνα, σιγά-σιγά να κυριαρχήσει στην ελληνική κοινωνία με τη μορφή του λεγομένου «Ελληνοχριστιανισμού», ενός ψεύτικου κατασκευάσματος τόσον οξυμώρου όσο και ο όρος που το περιγράφει. Όπως αποκαλύπτει η συστηματική αυτή μελέτη, από έναν επιστήμονα που εμβάθυνε όχι μόνο στην ιστορία αλλά και στα –κανονικά και μη– ιερά κείμενα της ορθοδόξου και μη χριστιανικής εκκλησίας, τα ψεύδη και τα εγκλήματα για τα οποία οι φορείς της χριστιανικής θρησκείας ευθύνονται τόσο στον τόπο μας όσο και σ' ολόκληρη την οικουμένη δεν υστερούν σε τίποτε από τα σύγχρονα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας για τα οποία ευθύνεται ο κατά 600 χρόνια νεώτερος ισλαμικός φανατισμός. Μάλλον τα υπερβαίνουν.

Ο σύγχρονος Έλληνας όπως και σε κάθε άνθρωπος πρέπει να αφυπνιστεί και να αρπάξει την προμηθεϊκή φλόγα για να βοηθήσει σε μια ανάσταση του πραγματι-

κού, ανόθευτου ελληνικού πνεύματος, του μόνου πολιτισμού που σ' όλη την ιστορία της ανθρώπινης περιπέτειας κατάφερε να φτάσει τόσο κοντά στο ιδανικό του ελεύθερου ανθρώπου, του πολιτισμού, που γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δεν είχε, ούτε έχει καμιά απολύτως ανάγκη για «παντρεία» με τα χριστιανικά συνονθυλεύματα του Ιησού και του Παύλου, και των αγρίων δολοφόνων της Υπατίας.

Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσος